

Verslag van een moeder met 3 kinderen in het basisonderwijs

Op de eerste dag dat de scholen dicht waren vanwege het coronavirus werd mij gevraagd een stukje te schrijven voor de wijkkrant over 'thuisonderwijs'. Vol enthousiasme zegde ik toe mijn aandeel aan te leveren. Door de restricties van het coronavirus zouden toch veel vrijwilligerstaken wegvallen en verwachtte ik het, naast mijn werk, een stuk rustiger te krijgen.

Inmiddels zijn we een week verder en kan ik concluderen dat het geenszins rustiger is geworden. De reden is het thuisonderwijs! Normaliter is het 's morgens vroeg spitsuur in een gezin met schoolgaande kinderen: broodtrommels klaarmaken, fruit snijden, jassen aan en op de fiets. Sinds kort hoeft dat niet meer, dankzij het coronavirus. Dat scheelt tijd zou je denken, maar hoeveel uur per dag kost thuisonderwijs wel niet? Van school hebben de jongens boeken en schriften meegekregen. De jongste van 6 jaar vond dat wel heel interessant. De eerste avond dat hij zijn rekenschrift thuis had, betrapte ik hem in bed met een pen en zijn rekenschrift. Hij was al aan het rekenen geslagen, want hij kon niet wachten tot de volgende ochtend. Leuk om dat enthousiasme te zien!

Vol goede moed zaten we dus de eerste lesdag thuis aan kamertafel om te beginnen. De juffen van onze 3 kinderen hadden hun best gedaan om

een dagplanning te e-mailen. Maar we ontvingen ook e-mails met correcties hierop, met rekenwebsites, met basisportals, met de digitale verzamelbak met documenten, met de inlogcodes en met de updates van niet-werkende communicatiesystemen. Kortom een overkill aan e-mails wat leidde tot één en al chaos. De kinderen verloren hun enthousiasme en geduld door niet-werkende systemen en de zoektocht naar de juiste boeken en schriften. En ik ook. Dus grepen we terug naar pen en papier. Het resultaat van de eerste dag thuis was enkele ouderwetse ingevulde schriftjes met schrijf-, taal- en rekenopdrachten. Vanwege werk en om de moed erin te houden, beperkten we ons de dagen erna tot invuloefeningen in de boekjes en schriften.

Zo was er voor de kinderen nog tijd voor een potje voetbal. Aangezien we niet de enige ouders waren, die het hoofd braken over alle verschillende methodes en digitale leermiddelen, deed de school ook zijn best om het verwachtingsmanagement bij te sturen en de digitale snelweg gebruiksvriendelijker te maken.

Maar om nu te zeggen dat ik als moeder enthousiast wordt over thuisonderwijs aan 3 stuitende jongens. Nee, ik laat het graag over aan de leerkrachten die met passie en gezag voor de klas staan.

